

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ**ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.****ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ****ਬਨਾਮ.****ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ- ਜਵਾਬਦਾਰ****1962 ਦਾ ਆਰਐਫਏ ਨੰਬਰ 177.****23 ਫਰਵਰੀ 1971**

ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) — ਸੈਕਸ਼ਨ 52— ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XLVII ਸੈਕਸ਼ਨ 191(b) — ਲਿਸ ਪੈਡੈਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ — ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ — ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ—ਬਿਨਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਕੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪੋਡੈਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਰੀਕਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਸ ਪੈਡੈਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਬਿਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸੁਚੱਜੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਨਬੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੈਨਡੈਟਲਾਈਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 15)।

31 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਸਾਢੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 4) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1) ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ-ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ - 2817/1292 ਦੇ 9 ਬੀ6/6275 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਸੌਂਪਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ।

ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੁਰੇਸ਼ ਅੰਬਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, 'ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮਿਸ ਭੁਪਿੰਦਰ ਗੁਜਰਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਐਲ. ਝਾਂਜੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਨਿਵਾਸੀ ਪੈਂਡੈਟ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ. ਐਨ. ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬ ਡੈਟ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—(1) ਇਹ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਜਵੰਦ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੈਣੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1962, ਮਿਤੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. ਨੰ. 1, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਫ ਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2817/1292 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 212 ਜੇ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ 86 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ।

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

(2) ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

25 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਨੇ 86 ਵਰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਕਸਬਾ ਤਰਫ ਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2817/1292 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ। 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 212 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ | ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਵੀ 86 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੰਬਰ 1। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਟੁਕੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਨੰਬਰ 1। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁ. 212 | ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਵੱਲ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ 1,500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਰੁ. 86 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਲ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ 500। ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 212 ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ | ਵਰਗ ਗਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 17 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 2000 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ 600, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

(3) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1, 20,1, 1961 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1No.BT 1: ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। 5 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 6 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਲਈ। 4,600 ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2817 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 274 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। / 1292; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ 26 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ।

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ SA1 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਡੀਡ, ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲਿਸ ਪੇਡਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(4) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 18.50 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਰਜਿਸਟਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(5) ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਚਾ-ਮੁੱਚੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।

(6) ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?
- (2) ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?
- (3) ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

(7) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ।

21, 1960, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 212 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2817/1292 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ 86 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵੀ ਵੇਚੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਸਾਏਡ 1 ਲੈਂਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਆਨਾ ਵਜੋਂ 2.000। k ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਐਵਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਡੀਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 11i ਦੁਆਰਾ ਫੈਵਰ ਕੋਫ ਡੀਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਡੀਡ 1 ਅਗਸਤ 18 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 19 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਨਡੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕੀੜੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। .1 ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀ. 1 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ, 2 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।

(8) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 11 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ; ਇਹ ਮੁਦਈ ਸੀ; ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 5,000 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। 4,500 ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 20 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਸੀ। 5,000 ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨ -ਰਾਈਟਰ, ਜਿਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, PW 4 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ 4,500 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਵੈਨ ਡੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 30 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 4,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਿਆਨਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 500 ਰੁਪਏ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। 17 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਹੈ! ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੰਬਰ 1, ਇਤਹਾਸ, ਜਿਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 600. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 9 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ।

1961 ਅਤੇ ਡੀਡ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਇਸ ਲਈ 17 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖਰੀਦਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ 'ਮੁਦਾਇਕ ਸੀ, ਜੋ ਨੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ 4,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 6 ਹੈ। ਇਸਦੀ ਡਾਕ ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7 ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ 600 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 600 ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 600 ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ, ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ. 2,440, ਜੋ ਕਿ 212J ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਬਿਆਨਾ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। 212J ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1,500 ਅਤੇ ਰੁ. 500 ਜਿਵੇਂ ਕਿ 86 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ। .

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਕੀਮਤ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ ਰੁ. 2,440 ਜਦਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਰੁਪਏ ਸੀ. 1,100 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜਾਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਗਵਾਹ ਐਫਾਅਮਰ, hN DW 5, ਸੁਰਿੰਦਰ ਰਾਜ, DW 6 ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, DW 7, DW 8 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਮਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਰਾਜ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਡੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ. ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਉਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਰਿੰਦਰ ਰਾਜ ਨੇ ਕਹੀ ਹੈ; ਡੀਡਬਲਿਊ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਮੌਕੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਹ ਸਗੋਂ ਗਵਾਹ ਬਣਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ; DW, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੈੱਡ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਲਰਕ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੋਵੇਂ 17 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਨਰੇਰੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅੱਗੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਜਦਕਿ ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਲਈ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 17 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ 26 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਰ'ਓਵ ਬਿਆਨ ਮਹਿਜ਼ ਯਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਦੋਵੇਂ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ. ਇਹ ਉਹ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ 2,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 600. ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(11) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਸੀ ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੇ ਸਭ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 11 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 6 ਪੇਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪੁਖਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, 18.50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟਾਈ ਕੀਮਤ 18.25 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਉਪ-ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਇਰਾਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਡੀਡਬਲਯੂ 8 ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਾ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਨੰਬਰ 2 ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੌਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ. ਬਕਾਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।* ਉਸ ਦੁਆਰਾ 'ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰ. 2' ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਅਗਸਤ, 1961 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 1 ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕੀੜੀ ਨੰ. 1 ਦਾ ਤੱਥ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ: -

“ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਤੱਥਾਤਮਕ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ।”

(13) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਕਲਾਉਡ ਕਾਸਟ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ - ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਟਰਾਂਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(14) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਹਾਲਾਂਕਿ 19 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਿਰ ਬਕਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜੋ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

. "ਪੈਡੈਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ-ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲੀਭੂਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ.—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ।"

(15) ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ 3€ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮਨਾਹੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਲਈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ. ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ) ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਰੀਲੀਫ ਐਪ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ)। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰ. 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਟ੍ਰਾਂਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 18 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

Kishan Singh v. Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

19 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ. ਬਕਾਇਆ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 18 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਿੱਲੂ ਬਨਾਮ ਦਮੇਦਰ ਦਾਸ ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਅਗਸਤ, 19, 1961 ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 18 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1961. ਇਹ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰਿਹਾ। ਬਕਾਇਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਤਬਾਦਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਲਿਸ ਪੇਡੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। T ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Kishan Singh *v.* Mohinder Singh etc. (Gopal Singh, J.)

ਡੇਲਮਿਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.

ਗਿੱਲੂ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਦਮੋਦਰ ਦਾਸ, ਆਦਿ.,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 84.

5 ਮਾਰਚ 1971 ਈ.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1963 ਦਾ XXXVT)—ਆਰਟੀਕਲ 47 — ਅਸਫਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ—ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

c

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, 1963, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਲਈ ਸੀਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹੈ